

ਸਿਵਲ ਮੂਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਫਰਸਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੰਡੀ (ਰਾਜ), ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਲਿ., ਜੇਗਿੰਦਰ ਨਗਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1954 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 5.

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)-ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 57 ਅਤੇ 120-ਇੱ - ਇੱਕ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਰਸੀਦ ਦੀ ਰਕਮ- ਵਚਨ-ਇਕ ਵਚਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ (Suit)-ਸੀਮਾ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 57 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1953 ਦੇ ਐਕਟ 52 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ X ਦੀ ਧਾਰਾ 45D/45M ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.- ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ 1953 ਦੇ ਐਕਟ 52 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ X 1949 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 45D/45M ਦੇ ਤਹਿਤ, ਫਰਸਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੰਡੀ ਸਟੇਟ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਜੇਗਿੰਦਰ ਨਗਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੰਡੀ, ਹਿਮਾਚਲ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼, 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਤੱਕ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰੁਪਏ 76,224/8/- ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਲਈ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਤੋਂ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਹੁਣ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਹੁਣ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫੂਲਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਕਮ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਲ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੰਗ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ 90,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ (Exhibit) ਪੀ. 14

ਚਲਾਇਆ। 26 ਮਈ, 1944 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ-

1. ਕੀ ਦਾਅਵਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।
2. ਕੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।
3. ਬੈਂਕ ਵੱਲ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪੈਸੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਵਚਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 57 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ, *ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਨਹਾਈ ਲਾਲ* (I.L.R. 17 All. 284.), ਅਤੇ *ਮਹਾਲਿੰਗਾ ਨਾਦਰ ਬਨਾਮ ਗਣਪਤੀ ਸੁਬੀਨ* (I.L.R. 27 Mad. 528) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਬੈਲੋਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ 7 ਫਰਵਰੀ, 1950 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ (Exhibit) P. 23 ਮਿਤੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਛੇ ਬੈਲੋਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ (Exhibit) ਪੀ. 1 ਤੋਂ ਪੀ. 6, 1949 ਅਤੇ 1955 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਬੈਲੋਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ, ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਹੈ। ਫਰਸਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਤੋਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 7 ਫੀਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ (Exhibit) ਪੀ. 6 31 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਬੈਲੋਂਸ ਸ਼ੀਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਐਂਟਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ-

"ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ"

ਲੇਨ ਅਤੇ ਐਡਵਾਂਸ-

(ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪਲੇਜ਼ਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ)

ਫਰਸਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ

ਆਖਰੀ ਬਕਾਇਆ

ਰੁ. 62,907-2-6

@7% ਵਿਆਜ ਜੋੜੇ

ਰੁ. 14,054-7-6

ਰੁ. 76,961-10-0

ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਵਿਜ਼ਿਆਨਗਰਮ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ (A.I.R. 1952 Mad. 136) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਹ ਰਕਮ ਫੁਟਕਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਇਹ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਰਸੀਦ ਸੀ।

ਜੇਨਸ ਬਨਾਮ ਬੇਲੇਗਰੇਵ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ ((1949) 2 K.B.D. 700.) ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਐਂਟਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ-

"ਫੁਟਕਲ ਲੈਣਦਾਰ £7,638 8s. 10d।"

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਟ 1939 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(4) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ:-

"23(4) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਪਰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"24(1) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਆਖਰੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚ £7,638 8s.10d ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਅੰਕੜਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ £1,807 ਦੀ ਖਾਸ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵੱਡੇ ਅੰਕੜੇ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਅਤੇ ਪੈਸੀਫਿਕ ਫਾਈਬਰ ਇੰਪੋਰਟਿੰਗ ਐਂਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ((1928) Ch. 836), ਜੋ ਕਿ ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਬੇਲੇਗਰੇਵ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ((1949) 2 K.B.D. 700.) ਵਿੱਚ ਬਿਰਕੇਟ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਡਿਬੈਂਚਰ (debentures) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਬੈਂਚਰ (debentures) ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਨਤਾ - ਇਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਨ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਮੇਰੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਡਿਬੈਂਚਰ (debentures) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਡਿਬੈਂਚਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਸੀਦ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ (Exhibit) ਪੀ. 7 ਵਿਚਲੇ ਇਕ ਇੰਦਰਾਜ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 29 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 30 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ 76,961/10 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਕਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਵਸੂਲੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਨਗਰ (ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸਮਾਨ ਵੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਪਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਫਸਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 1947 ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਇਨਿੰਗ ਅੱਪ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਇਨਿੰਗ ਅੱਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਨੁਮਾਇਸ਼ ਪ. 7 ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ 30 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 76,961/10/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਤੱਕ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 76,224/8/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ 76,224/8/- ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਤੋਂ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਡੀ. ਕੇ. ਐਮ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੀਨੂੰ ਬਾਲਾ